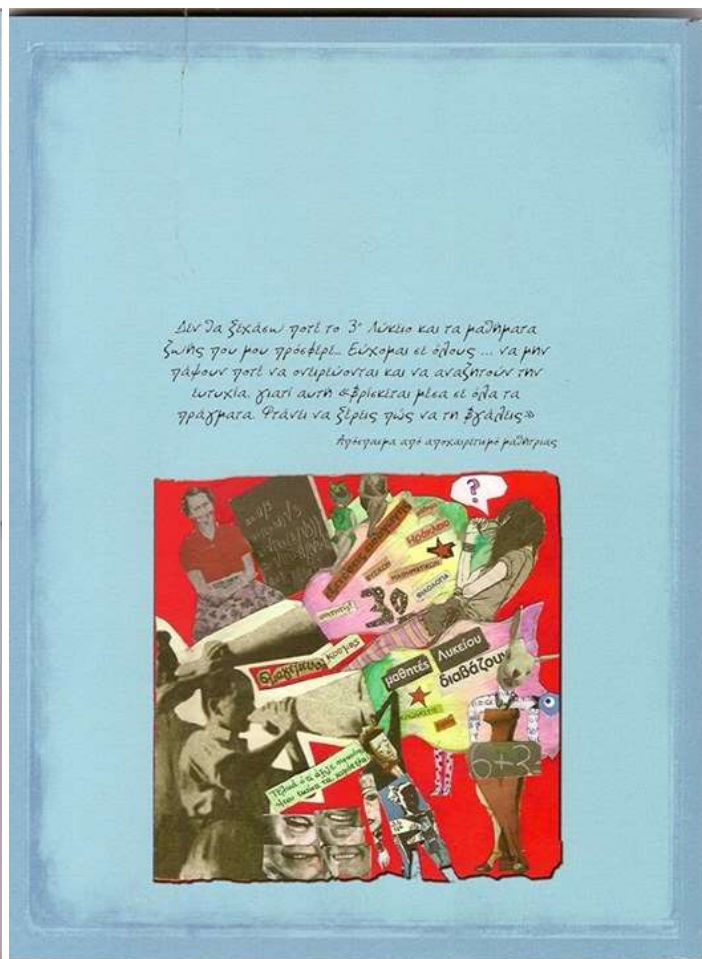
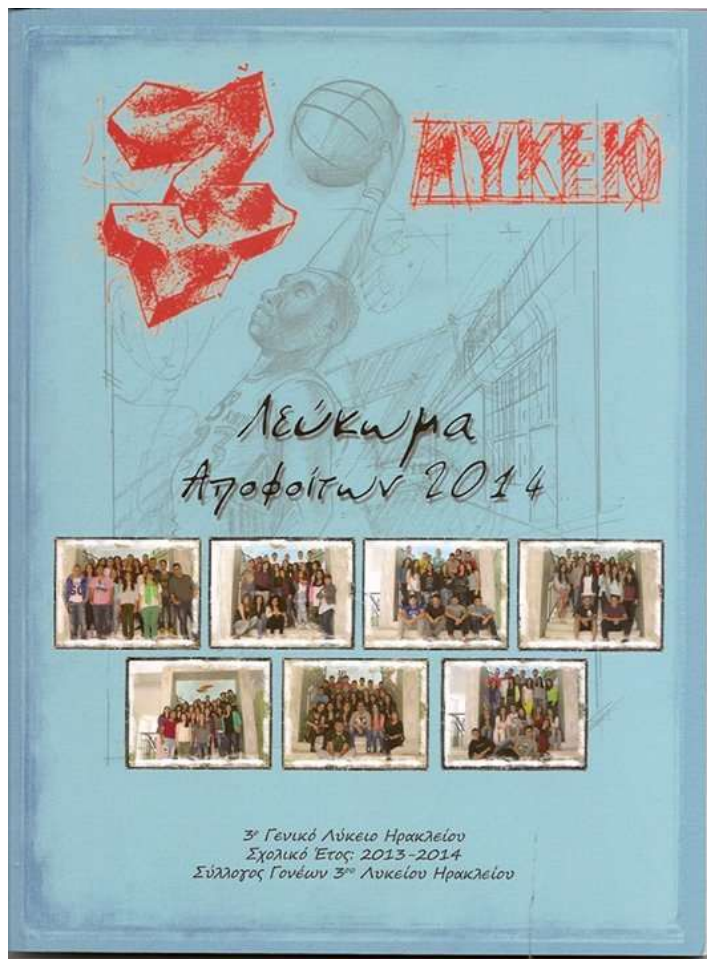

Ω νεότητα

Πληρωμή του ήλιου

Αιμάτινη στιγμή

που αχρηστεύει το θάνατο.

Οδυσσέας Ελύτης

Ήταν μια όμορφη μέρα του Σεπτεμβρίου του 2011 που οι δρόμοι μας συναντήθηκαν στο 3ο Λύκειο Ηρακλείου, όπου για τρία χρόνια μοιραστήκαμε μαζί αγωνίες, προσδοκίες, χαρές και επιτυχίες, ο καθένας από το δικό του μετερίζι. Ήταν η πρώτη χρονιά για σας στο Λύκειο, για μένα στη Διεύθυνση του σχολείου αυτού, που πριν από χρόνια φιλόξενα είχε ανοίξει την αγκαλιά του για να δεχθεί κι εμένα, ως μαθήτρια αρχικά, ως καθηγήτρια αργότερα. Συνοδοιπόροι αυτά τα τρία σημαντικά για τη ζωή σας χρόνια, μαζί με τους καθηγητές σας, ξεκινήσαμε το "μαθησιακό ταξίδι" έχοντας τώρα πολύ πιο ορατό στον ορίζοντα τον προορισμό. Στόχος όλων μας, μέσα από μια γόνιμη διαδρομή με δραστηριότητες ευχάριστες και νέες εμπειρίες, να κάνουμε το ταξίδι ελκυστικό, να σας οδηγήσουμε όχι τόσο μέσα στον οίκο της σοφίας όσο στο κατώφλι του μυαλού, να αφυπνίσουμε μέσα σας την αμφιβολία, να σας προγυμνάσουμε στη διαφωνία, στη σύνθεση, στο διάλογο, στο να μην χειραγωγείστε ούτε από τους ίδιους τους δασκάλους σας, δίνοντάς σας συνειδητά τη δυνατότητα να μας ξεπεράσετε, να γίνετε άνθρωποι ελεύθεροι και υπεύθυνοι. Στόχος μας, με συναισθήματα ειλικρινή, με βαθιά αγάπη και σεβασμό απέναντι σας να σας παρακινήσουμε να αγαπήσετε τη μάθηση, την αλήθεια, να σας προσφέρουμε τα εφόδια και την υποστήριξη για να γνωρίσετε τον εαυτό σας, τις δυνάμεις και τα όνειρά σας, να αναγνωρίσετε και να εκτιμήσετε το θαύμα της ζωής, την ομορφιά, την αρμονία και την ισορροπία, ώστε να ζήσετε σύμφωνα μ' αυτές, να ανακαλύψετε, τέλος, το υπέροχο δώρο της αγάπης που συνεχίζει τον κόσμο.

Νιώθω περήφανη γι' αυτή τη διαδρομή μαζί σας, για όσα έμαθα από εσάς, για την ευκαιρία που μου δώσατε να ξαναδώ τον εαυτό μου μέσα από τα δικά σας νεανικά μάτια, που ξέρουν να κοιτάζουν ίσια, κατάματα, να αναμετρούν και να ρωτούν. Βαδίσαμε μαζί τρεις σχολικές χρονιές γεμάτες γνώση, μεταβολές και ανατροπές, τρία χρόνια ωρίμανσης πνεύματος και συναισθήματος. Δύσκολο το πρωινό ξύπνημα, μα η καρδιά ζεστή, γλυκές οι προσδοκίες της νιότης, γελαστά και χαρούμενα τα πρόσωπά σας. Έγνοιες, χρώματα, κύματα, τρικυμία στην καρδιά σας τα αισθήματά σας. Όμως απέναντι στο άγχος, τις δυσκολίες και τα προβλήματα της καθημερινότητας, υψώσατε ως ασπίδα τη χαρά, την προσδοκία, την αισιοδοξία. Το σχολείο μας ένα απάνεμο αγκυροβόλι, γεμάτη αγάπη η κάθε γωνιά του. Πολλά βιβλία φορτώθηκαν στις πλάτες σας, βαριά η σοφία των ανθρώπων. Όμως, όλα τα βιβλία και όλα τα μαθήματα, στην ζωή σας την πορεία, δρόμους αφήνουν ανοικτούς.

Τώρα που κερδίσατε την εμπιστοσύνη της ζωής, που ξανοίγονται μπροστά σας νέες θάλασσες, νέα μονοπάτια, σας εύχομαι ολόψυχα **ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ** και **ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ**. Φτερά στην ψυχή σας ας είναι τα λόγια των δασκάλων σας, γεμάτα γνώση, παρήγορα, ελεγκτικά, ποτισμένα αγάπη. Σταθεροί συνοδοιπόροι είμαστε νοερά όλοι εμείς, η αληθινή αγάπη μας και οι ειλικρινείς ευχές μας. Με ήθος ακέραιο, με χαμόγελο, αισιοδοξία και γνήσιο αυθορμητισμό, θωρακισμένοι με τα εφόδια που όλα αυτά τα χρόνια με το δικό σας μόχθο αποκτήσατε, ως πολίτες του κόσμου, χωρίς να ξεχνάτε τον τόπο που σας γέννησε, με ανοικτούς ορίζοντες, αγωνιστείτε με αξιοπρέπεια, για να κατακτήσετε τη ζωή, να ανασυντάξετε τον κόσμο, να βρείτε καινούρια ερείσματα, να αγαπήσετε και να πιστέψετε. Μην ξεχνάτε ποτέ πως κυρίαρχοι της ζωής σας είστε εσείς οι ίδιοι και ότι: *«Κανείς δεν μπορεί να με πληγώσει χωρίς τη συγκατάθεσή μου»* (Μ. Γκάντι).

Από σας εξαρτάται να σταθείτε άφοβοι και ανοιχτοί μπροστά στο μέλλον, να δώσετε νόημα στη ζωή σας, να ζήσετε δημιουργικά το παρόν, αναζητώντας την ποιότητα στην κάθε μικρή και μεγάλη στιγμή της ζωής σας. Μην αφήσετε τη ζωή να σας δαμάσει, μην εγκαταλείψετε τα όνειρά σας και μην τα μετατρέψετε σε ασήμι και χρυσάφι, μη λιποτακτήσετε ποτέ από το χρέος που εσείς θα ορίσετε για τον εαυτό σας, ακολουθώντας τη φωνή της δικής σας συνείδησης, σε συμφωνία και συντονισμό με τον ανώτερο εαυτό σας και όχι με το τι θέλουν οι άλλοι για σας. Τίποτα δεν κατακτιέται εύκολα. **«Ο σωστός δρόμος είναι ο ανήφορος»** του Ν. Καζαντζάκη. Μπροστά στην όποια δυσκολία ή εμπόδιο στη ζωή σας να θυμάστε πως:

«Πάντα περνάς τη φωτιά για να φτάσεις τη λάμψη» (Οδ. Ελύτης).

Εύχομαι, τέλος, όταν μετά από λίγα χρόνια φυλλομετράτε αυτές τις σελίδες, όταν θα πλημμυρίζουν νοσταλγικά την ψυχή και το μυαλό σας μνήμες και θύμησες, να μπορείτε τότε να νιώσετε αυτή τη νόμιμη χαρά του ανθρώπου που μοχτάει και βλέπει πως ο μόχθος του φέρνει καρπό....

Με αγάπη,
η Διευθύντρια του σχολείου σας
Αθανασία Ψαρουλάκη

